

Jézus dicsősége

Két verset szeretnék felolvasni Önöknek Isten igéjéből. Az elsőt Márk Evangéliumából:

Márk. 9,15 És az egész sokaság meglátván őt, azonnal elálmélkodék, és hozzáietvén köszönté őt.

A másodikat pedig Mózes második könyvéből:

2 Móz. 34,30 És a mint Áron és az Izráel minden fiai meglátták Mózeset, hogy az ő orcájának bőre sugárzik: féltek közelíteni hozzá.

Ezekből a versekből világosan kitűnik, hogy milyen nagy a különbség az Úr Jézus és Mózes között. Mózes a törvény képviselője, Jézus pedig a kegyelemé. Míg Mózes 40 napig a Sinai hegyen az Úr jelenlétében volt, ahol a törvényt a kőtáblákra írta, az arca a jelenlévő dicsőségtől elváltozott. Olyan mértékben sugárzott Isten dicsőségétől, hogy le kellett takarnia, mert az emberek nem tudták elviselni. Félték és inkább távol maradtak Mózesről.

Ugyanakkor látjuk, hogy az Úr Jézusnál ennek pontosan az ellenkezője történt. Fent a megdicsőülés hegyén elváltozott tanítványai előtt, ruhája fényes lett és fehér, mint a hó. Isten dicsősége sokkal inkább jelen volt, mint Mózes esetében, mégsem olvassuk, hogy az emberek nem tudtak rátekinteni, és azt sem, hogy a félelem miatt távol maradtak volna. Pontosán az ellenkezője történt, megcsodálták, és hozzáiettek, hogy köszöntsék.

Itt egészen pontosan látjuk, hogy a törvény dicsősége, melyet Mózes képviselt, nem vonzza az embereket, hanem félelemmel tölti el és eltaszítja őket. Azonban Jézus dicsősége, mely nagyobb minden más dicsőségnél, magához vonzza az embereket. Annak ellenére, hogy szentség és igazságosság vette körül, ami még inkább látható volt tisztasága által, olyan mértékű kegyelem sugárzott tőle, hogy az emberek elcsodálóztak, és hozzáiettek, hogy élvezzék jóságát és szeretetét. Köszöntötték és követték, majd elfogadták őt Uruknek és Megváltójuknak.

Szeretteim, lehetséges, hogy még olyan mértékben a félelem rabjai vagyunk és vakok a törvény szigorától és ragyogásától, hogy a kegyelem mértékét és szabadságát nem tudjuk felmérni és elfogadni. Talán még érezzük a törvény kárhóztatását, de minden igyekezetünk ellenére sem tudjuk azt megtartani.

Nem azért mondom ezt, mert el akarom vetni a törvényt, ellenkezőleg, elismerjük tekintélyét és tisztelettel tekintünk rá. Azonban a törvény nem visz közelebb Jézushoz, inkább megkeményíti a szívet és kétségek közé hajszolja az embert, mert tudja, hogy képtelen megtartani azt.

Szeretteim, fordítsuk el tekintetünket Mózesről és az ő rémisztő és ijesztő dicsőségéről, és függesszük szemeinket Jézusra, az Ő sokkal nagyobb, de mégis szelídebb és szeretet teljesebb dicsőségére. Tekintsünk fel, az Ő kiontott vérére, az Ő sebeire, és töviskoronát viselő fejére. Ő Isten fia és végérvényesen nagyobb Mózesnél, mégis Ő maga a szeretet, aki a megrepedt nádat nem törí el, a pislákoló gyertyabelet nem oltja el. Ő Isten haragját magára vette és halála által többet kinyilvánított Isten igazságából, mint a tűz és felhő a Sinai hegyen. A követelményeknek, amit Isten igazsága támaszt, az Ő egyszeri és tökéletes gólgotai áldozatával eleget tett, és bennünket a törvény átkától szabaddá tett.

Ezért a jövőben ne maradjunk félelemmel távol tőle, hiszen az Ő szeretete által odahúz a kereszthez, és mi bizalommal vethetjük magunkat a kegyelem karjaiba, hogy részesedjünk az Ő dicsőségében. Neki adhatunk minden tiszteletet, dicséretet és imádatot. Ámen.